

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1869

Vita S. Bonitæ Virginis Eæ Breviario Canonicorum Brivatensium anni 1634.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67915](#)

A

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
In sempiterna sæcula. Amen.

D

ANNOTATA.

Nescio an operæ pretium sit indicasse, versum duodecimum calamo illic sic correctum fuisse: Et est pueræ prævious. ORATIO. Deus, qui nos beatæ Bonite virginis tuæ annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut ejus adjuvemur meritis, cuius castitatis lætamur exemplis. Per Domini num, etc.

VITA S. BONITÆ VIRGINIS

*Ex Breviario canonicorum Brivaten-
sium anni 1654.*

B
S. Bonita an-
seres custo-
dit et erga
S. Julianum
pietatem
colit.

a
b
c
d

Angelo duce,
fluvium
trajicit;

e

f
g

moritur,
transfertur,
Reliquie
recognoscuntur.

h
i

L ECTIO IV. Bonita virgo loco humili in pago Alveyri a ditionis Brivatensis b, ad Elaverim c fluvium non procul ab urbe (*Brivate*), parentibus tamen Christianis nata est. Ab iis annorum vili custodiæ mancipata, et fidei rudimenta edocta, incredibili fuit a teneris erga Beatiissimum Martyrem Julianum d ñige devotionis accensa; quæ sic exarsit, ut relicts quotidie in pascuis anseribus, Brivatam properaret ad ejus tumulum, ubi ferventes fundebat preces, sibi quæ ad salutem forent necessaria, juvante Martyre, præpotens Deus suggereret ac ministraret.

2 LECTIO V. Quadam die cum ultra metas alvei excurrerit Elaver, et navis decesset, qua trajiceret fluvium e propter nimiam aquarum copiam, h. ad litus stetit anxia Virgo, precibus et lacrymis Deum exorans, ne solita ipsius ad Sancti limina peregrinatio hac vice præpediretur. Mirum dictu! flenti obvius est Angelus, quem per medios flutus iratos habet puella prævius. Incole attoniti, viso miraculo, fantus Dei magnalia. O fides Virginis supra fidem! o Dei clementia! o virtus nostri Martyris singularis! Id codices hujus basilicæ f, id majorum traditio, id denique specularia præbent vetusta g capellæ Sancti Martini, ubi Virginis corpus quiescit, in quibus tota rei se ries depicta conspicitur.

3 LECTIO VI. Post hoc singulare Dei beneficium Bonita virgo, abdicata sæculi cura simplicitatem columbae retinet, ac jugis in extollendis Dei laudibus et meritis Juliani Martyris, brevem sed innocentem ac plane colestern vitam duxit. Qua tempestate vixerit, incertum est; vixisse fertur Anglis in Gallos dimicantibus, quorum insidias detexit Brivatam obsidere molientum h. Hujus ossa nuper i recognita cursum consummasse in adolescentia, ut Christo sposo sociaretur, argu mento sunt; vestes ibidem asservatae et vili panno, vilis fuisse generis; capilli denique adhuc intacti, sufflavi coloris et valde decori, virginalis intacta pudicitiae non exiguum pariter præbent argumentum; natalitus dies ignoratur; hodier translationis k est ex fastis hujus basilicæ.

(a) T. II, col. 463 et seqq. — (b) P. 101. — (c) T. I, p. 467. — (d) Act. SS., t. VI Aug., p. 169. — (e) Ibid., l. c. —

a Alveyrium, seu Albarium, gallice Alvier, vicus est juxta Brivatem veterem; de quo vide num. 2 Commentarii prævi.

b Ditio Brivatensis, gallice le Brivadois penes canonicos Brivatenses, hinc et ex aliis dominii possessione comites dictos, jam a temporibus Ludovici Pii erat; qui Brivatensem comitatum cesserat Berengario cuidam, ecclesiaz Brivatensis a Saracenis destructæ restauratori, et frequentissimi capituli conditori. Confer Galliam Christianam (a), Valesii Notitiam Galliarum (b), et Dictionarium Universale Francæ (c).

c Gallice l'Allier nuncupatur, ortus in partitione a Ligeri superiori agnominata (dip. Haute-Loire), et miscens suas aquas Ligeri prope Nivernum.

d S. Julianus, Martyr Brivatensis, colitur die xxviii Augusti; ad quam de eo dixerunt decessores nostri (d).

e Ut num. 2 Commentarii prævi diximus, habitabat S. Bonita Albarium, seu Alveyrium, vicum juxta Veterem Brivatem, qui a Brivate nova seu a Brivate ad ecclesiam fluvio Elaveri separatur. Unde facile intellectu est, quapropter hujus fluminis undæ trajicienda essent sanctæ nostræ Virgini. Hinc quoque colligere licet Sanctam vixisse, cum templum in Brivate nova jam exstructum foret; quod certe seculo IX ineunte factum jam erat, et verisimiliter multo etiam citius, ut ostendit Stiltingus (e), licet Sirmundus altius in contraria aheant sententiam.

f Per codices hujus basilicæ intelligo antiquum Officium ecclesiasticum Ms. de S. Bonita; quæ conjectura si probetur, cultus S. Bonite ad sæculum saltem xv referendum erit.

g Frustra Brivatenses de his specularibus et cappella S. Martini sciscitati fuimus. Quare, si dividare oporteat ad sæculum XIII aut XIV redigenda videtur, cum his temporibus magis viguerit in Gallia picturarum fenestrarum usus, et in lectionibus Brivatensis specularia vetusta dicantur.

h Vida Commentarium prævi num. 5.

i Hec Reliquiarum recognitio, quam Branchius, anno 1652 scribens, ignoravit facta fuerit necesse est paulo ante annum 1654, quo impressæ fuerunt, hæc hic loci editæ, lectiones.

k Quo tempore hac translatio facta fuerit, nuspiam reperimus. Hac autem festivitas in sola pristina ditione et forte etiam in solo templo Brivatensi olim agebatur: certe, cum ante gallicanam rerum sacrarum stragem Brivas diœcesi San Floropolitanæ clauderetur, clero hujus diœceseos non indicebatur in Kalendarii liturgicis S. Bonite festum celebrandum: cuius rei causa forsitan fuit, quod usque ad senescens sæculum XVII Brivas, non tantum in temporalibus, sed in spiritualibus quoque capitulo subdita erat (f). Nunc vero, cum Brivas diœcesi Aniciensi capitur, extinctus videtur S. Bonite cultus: ex Kalendarii saltem liturgico Aniciensi anni 1832 exulat hujus Virginis nomen; et Brivatz, ut num. 1 Commentarii prævi diximus, nihil amplius de S. Bonita reperitur. Faxit Deus, ut quæ exente superiore sæculo extinxit impietas, ad vitam nunc revocet genuina in Deum ejusque Santos religio!

(f) Cfr. Gall. Christ., t. II, col. 468.

E

F

DE